

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca

tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (05.05.2024 – 12.05.2024)

6. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 6.5.2024	Pondelok po 6. veľkonočnej nedeli féria	17:30 - detská BPZ pre členov ruže sv. Dominika Sávia	***
UTOROK 7.5.2024	Utorok po 6. veľkonočnej nedeli féria Prosebný deň.	18:00 + Jozef, Helena Lipničan a Božena	16:30 - detská + Anton, Mária, Anna, Pavol, Anton Socha
STREDA 8.5.2024	Streda po 6. veľkonočnej nedeli féria Večerná sv. omša je z nasl. slávnosti.	18:00 + Júlia, Helena, Karol, František Pekarčík, rodičia	***
ŠTVRTOK 9.5.2024	NANEBOVSTÚPENIE PÁNA PRIKÁZANÝ SVIATOK	7:00 BP pre ľud farnosti ----- 18:00 na úmysel kňaza	16:30 + z rod. Ignác, Anna, Milan, Ľubomír Remeš
PIATOK 10.5.2024	Piatok po 6. veľkonočnej nedeli féria	18:00 – mládežnícka + Ján, Žofia Sihelský, rodičia	16:30 BPZ pre Romana
SOBOTA 11.5.2024	Bl. Sára Salkaháziovej, panny a mučenice, ľub. spom. Večerná sv. omša je z nasled. nedele.	18:00 + Mária Kramarčíková (1. v.)	***
NEDEĽA 12.5.2024	7. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA SLÁVNOSŤ 1. SV. PRIJÍMANIE V LOKCI	7:30 BP pre ľud farnosti ----- 10:30 – 1. sv. pr. BPZ pre prvoprijímajúce deti	9:00 BPZ pre Máriu Bugajovú s rod.

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa vopred skontaktovať telefonicky alebo mailom.
2. **Lokca:** o upratovanie kostola prosíme **rodičov prvoprijímajúcich detí.** PBZ.
3. **Ťapešovo:** o upratovanie kostola prosíme **sk. č. 9: vedúca p. Matejasová Katarína.** PBZ.
4. Na kostol darovali z krstu Mateja Kelečeniho a Diany Vajdiarovej po 50,- € a z pohrebu Františka Huráka 100,- € a Lýdie Lipničanovej 50,- €. PBZ.
5. **Májová pobožnosť** bude dnes v Lokci o **14:00 hod.**
6. Pondelok, utorok a streda sú **prosebné dni.** Obsahom prosebných dní sú prosby **za úrodu.** Pre našu farnosť bude záväzný utorok.
7. **Mariánske stretko** pre deti bude v **Ťapešove** v utorok o 15:00 hod. a v **Lokci nebude.**
8. **Nácvik spevu** pre deti v **Lokci** bude v pondelok o 16:30 hod. v centre.
9. **Nácvik detí** na 1. sv. prijímanie v **Lokci** bude v pondelok po detskej sv. omši a v stredu o 16:30 hod.
10. V **Lokci** je na budúcu nedeľu **1. sv. prijímanie o 10:30 hod.** Sviatosť zmierenia pre príbuzných a rodičov bude celý týždeň 30 min. pred sv. omšami a v sobotu pre deti a rodičov od 10:00 do 11:00 hod.

11. V nedeľu na slávnosť 1. sv. prijímania môžu deti i všetci účastníci slávnosti za zvyčajných podmienok získať úplné odpustky.
12. **Biblické stretko** vo štvrtok nebude.
13. **Od piatku** začína **Novéna k Duchu Svätému** pred sviatkom zoslania Ducha Svätého.
14. Na budúcu nedeľu bude **Zbierka na katolícke masmédiá**. Vopred PBZ.
15. **Májové pobožnosti** budú v **Lokci** cez týždeň na začiatku sv. omše a v nedeľu poobede; v **Ťapešove** na začiatku sv. omše, v dňoch, keď nie je sv. omša, o 18:00 hod. Májové pobožnosti **obetujeme za bohoslovcov a predstavených**. Deti, ktoré prídu na májovú pobožnosť dostanú nálepky. Na konci mesiaca budú odmenené.
16. Oznamujeme vám, že od 23. do 26. septembra sa plánuje **púť do Ríma a San Giovanni Rotondo**. Na budúcu nedeľu by boli zverejnené bližšie informácie, cena zájazdu i možnosť sa prihlásiť.
17. V našej farnosti sa za mesiac **uskutoční birmovka**. Je to veľká udalosť pre celú farnosť a preto vás chceme pozvať **k spoločnej modlitbe**. Vzadu na stolíku si môžete zobrat obálku s menom birmovanca, za ktorého sa budete do 16. júna 2024 modliť denne 3-krát Zdravas Mária. (Kto bude chcieť, môže pokračovať aj ďalej v modlitbe po tomto dátume.) Ak by niekomu z vás už nevyšla kartička, popýtajte v sakristii, aby sme doplnili ďalšie kartičky.

OHLÁŠKY PRED PRIJATÍM SVIATOSTI MANŽELSTVA

Ťapešovo:

- **Ján Genšňiak**, syn Vladimíra a Jolany rod. Luscoňovej, bývajuci v Sihelnom a **Eva Bugajová**, dcéra Miroslava a Adriany rod. Lipničanovej, bývajúca v Ťapešove (1x).

TRVALÉ BYDLISKO NA JEŽIŠOVEJ ADRESE

Evanjeliový úryvok Šiestej veľkonočnej nedele (Jn 15,9-17) prináša Ježišove slová svojim učeníkom vo Večeradle tesne pred svojim umučením. V tejto perspektíve je potrebné čítať Pánove slová o láske Toho, kto položí aj svoj život za svojich priateľov.

Usadiť sa pri Ježišovi

Jedným z kľúčových slov Jánovho evanjelia je sloveso „zostať“, po grécky „méno“. Toto sloveso má význam „bývať, zotrvať na istom mieste.“ Používa sa hneď v úvode Jánovho evanjelia pri povolani prvých učeníkov. V ich otázke „Učiteľ, kde bývaš? (Jn 1,38) je použité sloveso „méno“. Na Ježišovu výzvu „poďte a uvidíte!“ evanjelista poznamenáva: „zostali v ten deň u neho.“ (Jn 1,39) Aj v prípade slovenského „zostali“ je použité grécke sloveso „méno“. Tento grécky výraz má aj význam „neodísť, neopustiť, zostať prítomný“.

Ježišov učeník je ten, kto neprišiel k svojmu Majstrovi na návštevu, ale rozhodol sa nie o prechodné, ale o trvalé bydlisko s Ním. V tom spočíva Ježišova výzva evanjeliového úryvku dnešnej nedele: „Ostaňte v mojej láske“ (Jn 15,9). Naša viera nie je chvíľkové vzplanutie, ani krátkodobý dovolenkový pobyt. Znamená to zapustiť pri Ježišovi natrvalo korene svojho života, usadiť sa. Pán Ježiš však pokračuje a hovorí, že „zostať“ znamená „zachovávať prikázania“. V kresťanstve len slová nestačia. Viera nie je súbor teoretických vedomostí, ale praktický život. Je to dar a záväzok zároveň.

Jedinou normou je Kristus

Celý úryvok je popretkávaný porovnávacou spojkou „ako“, po grécky „kathos.“ 1. Vzorom lásky Krista k učeníkom je láska Otca k Synovi (Jn 15,9); 2. Vzorom prebývania v Kristovej láske a zachovávaní jeho prikázaní je Kristovo prebývanie v Otcovi a zachovávanie Otcových prikázaní (Jn 15,10); 3. Vzorom vzájomnej lásky medzi učeníkmi je láska Ježiša k učeníkom (Jn 15,12).

Toto porovnávanie nie je samoučelné, ale normatívne. Pre kresťana stanovuje princíp a východisko, aby sa vyhol subjektívnosti. Všetky naše vzťahy máme neustále reflektovať a upravovať vo svetle vzťahu Otca a Syna.

Radost' priateľov

Pán Ježiš mení pohľad na zmysel zachovávaní prikázaní. Nie je to bremeno, ktoré tlačí človeka a oberá ho radosť s povzdychom „čo všetko nesmiem a čo všetko musím.“ Ježiš hovorí o radosť, ktorá nemá ľudský pôvod, ale nadprirodzený. Hovorí: „aby vo vás bola moja radosť.“ (Jn 15,11) Dôvodom smútku kresťanov je, že málo túžime po radosť, ktorá má svoj pôvod v Bohu, lebo sa bojíme, že nebudeme skutočne šťastní. Preto sme nešťastní, lebo sa chceme o radosť postarať sami bez Boha. Chceme „svoju“ radosť. Hoci slovenský text uvádza jemnejší preklad „už vás nenazývam sluhami“ (Jn 15,15), grécky text používa slovo „dúlos“ – otrok“. Neraz sa v našom živote pokúšame ísť cestou bez Boha v domnení, že len tak bude šťastní a slobodní a skončíme ako otroci spútaní vlastným egoizmom. Boh nechce z nás otrokov. Zachovávanie Božích prikázaní nezotročuje, ale robí nás priateľmi Krista. On je stále našim priateľom. Sme však my stále jeho priateľmi?

Niet väčšej lásky, ako láska Krista

Ježišovo vysvetlenie v čom spočíva príkaz lásky (zostať v Ježišovej láske, zachovávať jeho prikázania, mať jeho radosť, byť jeho priateľmi, prinášať ovocie) má zabrániť nesprávnym predstavám o láske a jej rôznym karikatúram, ku ktorým, žiaľ, prichádza, neraz s odvolávaním sa na Krista a jeho evanjelium. Až po tomto nevyhnutnom vyjasnení Ježišovej pozície, nastáva vyvrcholenie, ktorým je Ježišov príkaz „aby ste sa milovali navzájom“ (Jn 15,17). Nie je to teda ani návrh alebo želanie, ale príkaz usilovať sa o lásku v jej najčistejšej a najvznešenejšej podobe, ktorá je viditeľným spôsobom prítomná v láske Krista. Evanjelista Ján ju podáva Ježišovým príkladom umývania nôh svojim učeníkom a vrcholí jeho obetou na kríži, ako láska Toho, kto položil aj svoj život za priateľov.

autor: František Trstenský

zdroj: postoj.sk

SVIATOSŤ POMAZANIA CHORÝCH

Kristus Nám Ukazuje,

Ako Zvládať Zdanlivo „Nespravodlivé Utrpenie“

Biskupský vikár pre nemocničnú duchovnú službu Trnavskej arcidiecézy Rudolf Kopinec približuje sviatosť pomazania chorých.

Spôsobuje prijatie tejto sviatosti zároveň aj prijatie plnomocných odpustkov a odpustenie hriechov?

Úplné odpustky, ktoré kňaz môže v rámci sviatosťného zaopatrenia, teda vyslúženia sviatostí, udeliť, spôsobujú odpustenie hriechov a dočasných trestov za hriechy – v tom sa nám ukazuje nesmierne Božie milosrdenstvo. Niektorí však akoby nerozumeli tomu, že Božia spravodlivosť hovorí aj o trestoch, ktoré aj po odpustení hriechov zostávajú a spravodlivosť si žiada zadostučiniť im.

Keď aj na ľudskej úrovni niečo chtiac alebo nechtiac zničíme, úprimne prosiac o odpustenie, môže nám byť odpustené. To však neznamená, že je to už „vybavené“. Spravodlivosť káže dať veci do poriadku, opraviť to, vynahradiť. A vynáhrada s tým spojená je spomínaným spravodlivým „trestom“. Či už vlastná, alebo tam, kde to nie je možné – sprostredkovaná, pre dobrá udelené cirkvi.

A ako je to pri zomierajúcom?

Keď ako kňazi udeľujeme pri lôžku zomierajúceho úplné odpustenie hriechov, neznamená to, že ten človek už nepotrebuje ísť na spoveď, ale že v danom okamihu si už nedokázal svätú spoveď vykonať a aj napriek tomu Boh k tomuto človeku so svojím milosrdenstvom pristupuje.

Odpustky nie sú v žiadnom prípade len prostriedkom, ktorým sa odstraňujú tresty za hriechy. Úlohou odpustkov je pomáhať človeku v každodennom vzrastaní v čnostiach a kresťanskej láske. Udelené odpustky znižujú alebo úplne snímajú všetku vinu získanú za hriechy, ktorá bráni človeku prichádzať k bližšiemu spoločenstvu s Bohom. Umožňuje kajúcemu veriacemu nachádzať pomoc v tejto špeciálnej forme lásky cirkvi, pre zanechanie starého človeka a oblečenie si nového, podľa obrazu Stvoriteľa.

Ako kňazi v týchto prípadoch pomáhajú?

My kňazi môžeme človeku pomáhať vzbudením si ľútosti, modliť sa nahlas pri ňom a spolu s ďalšími sviatosťami mu udeliť aj tieto úplné odpustky. Pre veriaceho človeka je povinnosťou a aj veľkou milosťou prijať pred smrťou aj Eucharistiu ako „viatikum“ – pokrm na cestu do večnosti.

Ale ak ohrozenie života pominie a zdravotný stav pacienta sa zlepši natoľko, aby sa dokázal vyspovedať, nech si sviatosť zmierenia určite vykoná.

Má sviatosť pomazania chorých účinkov len na duchovnú oblasť, alebo prechádza aj do psychickej a fyzickej oblasti? Dá sa aj navonok nejak vnímať?

Táto sviatosť, rovnako ako všetky ostatné, má účinkov na všetky dimenzie človeka. Hoci som túto sviatosť vyslúžil mnohým veriacim, sám som ju ešte neprijal. Tí, ktorí ju však prijali, neraz vyjadrili, že sa im vnútorne veľmi uľavilo a že sa im polepšilo aj zdravotne.

Je sviatosť pomazania chorých zárukou, že človek bude spasený?

Sviatosť pomazania chorých dáva posilu a úľavu v chorobe. O spáse treba mať nielen pred smrťou na pamäti tieto slová Písma:

Keď to učeníci počuli, veľmi sa divili a hovorili: „Kto potom môže byť spasený?“ (Mt 19, 25)

Kto uverí a dá sa pokrstiť, bude spasený; ale kto neuverí, bude odsúdený. (Mk 16, 16)

Všetci vás budú nenávidieť pre moje meno. Ale kto vytrvá do konca, bude spasený. (Mk 13, 13; porov. Mt 10, 22; Mt 24, 13)

Ja som brána. Kto vojde cezo mňa, bude spasený; bude vchádzať i vychádzať a nájde pastvu. (Jn 10,9)

Každý, kto bude vzývať Pánovo meno, bude spasený. (Sk 2, 21; porov. Rim 10, 13)

... on ti povie slová (viery), v ktorých budeš spasený ty i celý tvoj dom. (Sk 11, 14)

Vyviedol ich von a vravel: „Páni, čo mám robiť, aby som bol spasený?“ Oni povedali: „Ver v Pána Ježiša a budeš spasený ty aj tvoj dom.“ (Sk 16, 30 – 31)

Lebo ak svojimi ústami vyznávaš: „Ježiš je Pán!“ a vo svojom srdci uveríš, že Boh ho vzkriesil z mŕtvych, budeš spasený. (Rim 10, 9)

... a tak bude spasený celý Izrael, ako je napísané: „Zo Siona príde vysloboditeľ a odvráti od Jakuba bezbožnosť...“ (Rim 11, 26)

Mnohí očakávajú od udelenia sviatosti pomazania chorých zázrak uzdravenia. Ak sa neuzdravia, sú sklamaní.

Je správne, ak ľudia očakávajú od udelenia sviatosti zázrak uzdravenia. Presne na to táto sviatosť je. Pre tých, ktorí by mohli byť azda sklamaní, ak neozdravejú podľa svojich predstáv, sú pozvaní pokračovať v prehlbovaní viery. Pretože v živote veriaceho nie je dôležité to, čo „chceme my“, ale jedine to, čo chce Boh. Vari vnútorná sila prijať chorobu a žiť s ňou nie je sama osebe tiež zázrakom?

Ako to vnímame vy?

Všetkým hľadačom zázrakov odpovedám, že ja osobne som to už prestal robiť. Vnútorne som pochopil, že celý môj život, to, že som, bez ohľadu na to, v akej fyzickej kondícii sa nachádzam, je zázrakom.

Zázrak zakúšam zakaždým, keď sa ráno prebudím zo spánku. Telo sa prebúda akoby z úplného nevedomia, akoby zo „smrti“. Zázrak prežívam pri každom nádychu. To, že mi bije srdce, je zázrakom. Zázrakom pre mňa je, keď vložím semienko do zeme a ono vyklíči. Dar viery je skutočným zázrakom! Nepotrebujem hľadať zázraky, my sme súčasťou a žijeme uprostred jedného veľkého Božieho zázraku.

Zažil som situáciu, keď sa mi ako mladému kňazovi prihovarila pani po svätej omši. „Duchovný otec, poviem vám svoje osobné svedectvo. Keď som mala 40 rokov, lekári mi povedali, že mám mesiac života, metastázy v celom tele. Nebolo mi pomoci. Čo som mala robiť? Človek bez viery by sa azda zrútil, opustil.“

Ja som každé ráno vstala a ďakovala Bohu za nový deň, za manžela, za deti, pre ktorých som v tento deň, hoci by bol posledný, chcela žiť. Každý večer, ktorý prichádza, ďakujem a vkladám sa do Božích rúk. A ak mi Pán Boh dá dožiť sa zajtrajška, urobím to tak opäť. Prijala som skutočnosť, že raz istotne zomriem.“

Tá žena, ktorá predo mnou stála, mala viac ako 80 rokov! Svoje rozprávanie zakončila slovami: „Čo si myslíte, pán kaplán? Je to zázrak, alebo sa pomýlili lekári?“